

**Міністерство аграрної політики України
Миколаївський державний аграрний університет**

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
науково-практичного семінару
«АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»
ЛЮТИЙ 2008 р.**

Зареєстровано в УкрІНТЕІ,
посвідчення № 615
від 03.10.2007 р.

Миколаїв-2008

ЗМІСТ

<i>Бутиков Б.І., АртюхВ.О., Марченко Д.Д.</i> СТАН АГРАРНОЇ ОСВІТИ І НАУКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЇХ НА КАФЕДРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ТА ТЕХНІЧНОГО СЕРВІСУ МАШИННО-ТРАКТОРНОГО ПАРКУ.....	3
<i>Давиденко В.М., Кот С.П.</i> З ІСТОРІЇ АГРАРНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ.....	6
<i>Мірошниченко О.А., Богданов С.І., Хилько Л.І.</i> АГРАРНА ОСВІТА І НАУКА: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ	11
<i>Гречкосій В.В.</i> СЬОГОДЕННЯ АГРАРНОЇ ОСВІТИ.....	16
<i>Молчанова О.Б.</i> ПРОБЛЕМИ СУСПІЛЬСТВА ДЕМОКРАТИЧНОГО ТРАНЗИТУ ТА ЗАВДАННЯ СУЧАСНОЇ АГРАРНОЇ ОСВІТИ	17
<i>Марчук Л.П.</i> МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ЕФЕКТИВНОЇ СПІВПРАЦІ ВИКЛАДАЧА І СТУДЕНТА У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ.....	19
<i>Стройко Т.В.</i> ФОРМУВАННЯ КАДРОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ ЕКОНОМІКИ.....	22
<i>Іванова О.В.</i> АГРАРНА НАУКА ТА ОСВІТА: СУЧАСНІСТЬ ТА МАЙБУТТЯ.....	25
<i>Котикова О.І.</i> ОСНОВНІ НАПРЯМИ РЕФОРМУВАННЯ АГРАРНОЇ ОСВІТИ.....	28
<i>Луговий С.І.</i> СУЧАСНА МОДЕЛЬ РОЗВИТКУ АГРАРНОЇ ОСВІТИ ТА НАУКИ.....	31
<i>Петров І.В.</i> ВИКОРИСТАННЯ СИСТЕМИ ОПОРНИХ СИГНАЛІВ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ "ЦИВІЛЬНА ОБОРОНА" СТУДЕНТАМИ СПЕЦІАЛЬНОСТІ "МЕХАНІЗАЦІЯ СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА".....	34
<i>Мозговий В.Л.</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ.....	38
<i>Комісарова Л.О.</i> ФОРМУВАННЯ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КУЛЬТУРИ У МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ-ПЕДАГОГІВ	40
<i>Криницька Л.Г.</i> МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА..	46
<i>Нікольчев А.Д.</i> МОДУЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ ВНЗ В КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ.....	52

МОДУЛЬНА ТЕХНОЛОГІЯ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ АГРАРНИХ ВНЗ В КОНТЕКСТІ БОЛОНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

Нікольчев А.Д., викладач

Миколаївський державний аграрний університет

До сфери управління Міністерства аграрної політики належать 22 вищі навчальні заклади 3-4 рівнів акредитації, з яких 6 мають статус національних, та 113 вищих навчальних закладів 1-2 рівнів акредитації, в тому числі 47 коледжів і технікумів у складі аграрних університетів та 4 філії. У галузі також функціонують 16 установ післядипломної освіти та 21 - з підготовки і підвищення кваліфікації робітничих кадрів.

Навчальний процес забезпечують близько 14 тисяч науково-педагогічних та педагогічних працівників. Серед них майже дві третини - доктори і кандидати наук, 700 професорів та доцентів, більше 400 старших викладачів та понад 600 викладачів-методистів. Контингент студентів становить всього більше 200 тисяч осіб, з них близько 140 тис. навчаються за денною формою, 70 відсотків студентів складає сільська молодь. Щорічний випуск молодих спеціалістів денної форми навчання становить 11 тис. в університетах та близько 19 тис. чоловік - в технікумах і коледжах. На базі аграрних навчальних закладів 3-4 рівнів акредитації діє 21 навчально-науково-виробничий комплекс, до яких територіально увійшли понад 80 технікумів і коледжів, більше 20 науково-дослідних установ УААН, а також провідні підприємства, установи й організації. У 2002 році за погодженням з Міносвіти і науки розпочато впровадження ступеневої підготовки за схемою сільські ПТУ - аграрні технікуми (коледжі). Підготовка фахівців здійснюється за 41 спеціальністю і 58 спеціалізаціями - у технікумах та коледжах. Поряд з традиційними спеціальностями започатковані нові, зокрема: "Організація та технологія ведення фермерського господарства", "Комерційна діяльність", "Харчова технологія та інженерія", "Економічна кібернетика", "Менеджмент зовнішньоекономічної діяльності" та інші.

Незважаючи на те, що існує більш-менш офіційне визначення: "Болонський процес (БП) - це процес європейських реформ, що спрямований на створення спільної Зони європейської вищої освіти до 2010 року". Але воно фактично нічого не визначає. До того ж він не є чітко структурованим і проводиться 45 країнами, у співпраці з чисельними міжнародними організаціями, включаючи і Раду Європи. Одним із основних завдань Болонського процесу є реорганізація освітніх систем Європейських країн таким чином, щоб учасникам освітнього процесу було легко переїжджати з однієї країни в іншу з метою подальшого навчання або працевлаштування. Інші важливі цілі: підвищення конкурентоспроможності європейської системи науки і вищої освіти у світовому вимірі і підвищення ролі цієї системи у суспільних перетвореннях. Юридично Болонський процес заснований на міжурядовій угоді. Міністрами, відповідальними за вищу освіту у своїх країнах, було підписано декілька документів, які не є офіційно об'єднувальними. Фактично Болонський процес не передбачає створення ідентичних систем вищої освіти у європейських країнах. Скоріше навпаки, йдеться про підтримку балансу між несхожістю та єдністю.

В Україні в сучасних умовах серед факторів, без яких важко уявити реальну можливість принципових змін у політиці, економіці та соціальному житті нашого суспільства, важливе місце посідає необхідність істотних змін у системі освіти. Нині її роль значно зросла, оскільки сама система освіти має забезпечити кожному громадянину нашої країни реальні умови для всебічного гармонійного розвитку, для поліпшення загальнокультурного та професійного рівня, для самовдосконалення і самовиховання. Теоретичний аналіз проблеми застосування нових технологій навчання свідчить, що головною метою будь-якої педагогічної технології є підвищення ефективності та продуктивності процесу навчання, а також вимірюваності його результатів. Таким чином, технологічний підхід до всієї системи освіти зумовив розгляд питань технологізації педагогічного процесу з метою виявлення переваг по

відношенню до традиційної його організації. Яким же чином можуть бути реалізовані переваги нових технологій навчання?

53

На нашу думку, для збільшення варіативності й різноманітності функціонування процесу навчання з фізичного виховання в підготовці майбутніх фахівців, можна й необхідно оптимізувати педагогічний процес на заняттях з фізичного виховання за рахунок введення нових норм, стандартів, регламентів та структуризацій навчального матеріалу, причому, на вищому рівні в ієрархії управління повинен бути педагог-координатор, а на наступних рівнях - самоуправлінські дії студентів, навчальні та контролюючі засоби.

Фізичне виховання вважається однією із базових дисциплін у підготовці студентів до професійної діяльності й являє собою цілісну систему навчання, зміст якої диференційовано лекційними, практичними, семінарськими та оглядово-методичними заняттями, а також самостійною роботою студентів. Але діюча програма, побудована за традиційним принципом - лінійно-концентричним, орієнтована переважно на репродуктивну навчальну діяльність і не враховує індивідуального темпу навчання, особливостей і потенціалу студентів. Крім того, гностична спрямованість діючої програми не дозволяє повноцінно реалізувати діяльнісний потенціал професійного контексту. Модульна технологія, як цілісна дидактична система, підпорядковується всім принципам керованих систем, тому, перш за все, згідно професійної моделі вчителя, ми визначили мету й завдання навчально-пізнавальної діяльності студентів. Особливість модульних технологій полягає в тому, що робить акцент на самостійну роботу студента, яка потребує методичного забезпечення за видами навчальної діяльності студента. При розробці методичних матеріалів слід враховувати, що на самостійну роботу студента відводиться значна частка навчального часу, але як вид навчальної діяльності самостійна робота реалізується студентом переважно при підготовці до контрольних заходів та при виконанні індивідуальних завдань. Тому методичні рекомендації з усіх видів навчальних занять мають містити

відомості про процедури та засоби контрольних заходів, їх форму і зміст, методи виконання вправ, джерела навчальної інформації.

54

Метою самостійної роботи ми визначили поглиблення теоретичної й методичної підготовки студентів, а також формування професійних і спеціальних умінь і навичок проведення різних форм занять з фізичного виховання. Відповідно до мети нами було окреслено таке коло завдань: оволодіння теоретичним і практичним програмним матеріалом і розвиток умінь його оптимального вибору для організації та проведення різних форм занять з фізичного виховання (ранкова гімнастика, фізкультпауза, фізкультхвилинка та інші); підвищення рівня розвитку основних рухових якостей; реалізація творчих можливостей студентів у моделюванні майбутньої професійної діяльності.

55